

Penguenin Teleskobu

Yavuz DEMİRKIRAN

Penguenin Teleskobu

Yavuz DEMİRKİRAN

Rüzgârın şarkı söylediği, buzların parıldadığı karlı güney diyarında Pip adında küçük bir penguen yaşardı. Pip küçük ve yuvarlaktı; sırtı simsiyah, karnı yumuşacık beyazdı. Tüylü gri başını hep yukarı kaldırır, parlak kehribar gözleri sorularla ışıldardı. Minik mavi bir atkı ve yuvarlak kar gözlükleri takardı; maceraya her an hazırды.

Her gece Pip paytak paytak buzun kenarına yürür ve yukarı bakardı. Güney gökyüzü kocaman ve karanlıktı, binlerce pırıldayan yıldızla doluydu. "Yıldızlar gündüz nereye gider?" diye merak ederdi. "Bazıları neden daha parlak?" Sıcak kırmızı şalına sarınmış büyükannesi Mabel gülümsedi. "Senin soruların en güzel hazine türü, küçük Pip," dedi.

Pip yıldızları daha yakından görmek istedi. "Bir teleskop yapacağım!" diye cıvıladı. Karı ve buzu üst üste dizip uzun bir boru yaptı, yüzgeçleriyle düzeltti. Yeşil çizgili ponpon şapkasını takan en iyi arkadaşı Tobin, blokları taşımaya yardım etti. "Hazır mı artık?" diye sordu Tobin, ayaktan ayağa zıplayarak. "Neredeyse!" dedi Pip, buzlu merceği ayarlayarak.

Sonunda teleskop bitti. Pip gözünü soğuk, berrak buza dayadı ve soluğu kesildi. Yıldızlar her zamankinden daha büyük ve daha parlak görünüyordu! Ayın üzerindeki kraterleri ve daha önce orada olmayan minicik ışık noktalarını gördü. "Tobin, gel bak!" diye seslendi. Tobin göz attı ve yuvarlak gözleri kocaman açıldı. "Vay canına! Gökyüzü sırlarla dolu!"

O gece gökyüzünde tuhaf bir parıltı belirdi. Önce yeşil, sonra pembe, sonra mor parıldadı; yıldızların arasında dans eden bir kurdele gibiydi. "Bu da ne?" diye fısıldadı Pip. Teleskobundan baktı ve renklerin dönüp kıvrıldığını gördü. "Çok güzel!" Daha fazlasını öğrenmek istedi. "Mabel, Mabel!" diye seslendi. "Gel, ne bulduğuma bak!"

Mabel paytak paytak yanına geldi, kırmızı şalı dalgalanıyordu. Teleskobundan baktı ve gülümsedi. "Bu bir kutup ışığı, Pip. Gökyüzü bizim için bir gösteri sunuyor." Pip'in kalbi heyecanla çarptı. "Herkes söylemeliyiz!" Ama arkasını döndüğünde diğer penguenler kaymakla ve balık tutmakla meşguldü. "Kaçırıyorlar!" dedi Pip.

Pip ve Tobin aceleyle koloniye koştı. "Çabuk gelin!" diye bağırdı Pip. "Gökyüzünde bir ışık gösterisi var!" Ama penguenler meşguldü. "Ben çok uykuluyum," dedi biri. "Ben çok açım," dedi bir başkası. "Sadece gökyüzü işte," dedi üçüncüsü. Pip'in yüzgeçleri sarktı. "Ama harika bir şey!" dedi. Tobin sırtını sıvazladı. "Onlara göstereceğiz."

Pip'in bir fikri vardı. Teleskobuna koştı ve onu kutup ışığına doğrulttu. Sonra seslendi: "Buradan bakın! Renkleri yakından göreceksiniz!" Meraklı bir penguen paytak paytak yanına geldi ve göz attı. "Oo!" diye soluğu kesildi. "Tıpkı sihir gibi!" Kısa süre sonra bir başkası geldi, sonra bir başkası. Teleskop, dans eden ışıkları tüm görkemiyle gösteriyordu.

Mabel koloniyi topladı. "Pip harika bir şey buldu," dedi. "Hep birlikte gidip görelim." Penguenler Pip'i buzun kenarına kadar izledi. Tobin teleskobu taşımaya yardım etti. Yukarı baktıklarında kutup ışığı hâlâ oradaydı, dev bir renkli atkı gibi dalgalanıyordu. "Oo!" dedi penguenler. "Aaa!" Hayatlarında bu kadar güzel bir şey görmemişlerdi.

Pip teleskobu kardan ve buzdan nasıl yaptığını anlattı. "Sadece yıldızları daha iyi görmek istemiştım," dedi. Diğer penguenler çok şaşırdı. "Biz de bakabilir miyiz?" diye sordular. Tek tek buzlu borudan baktılar. Kutup ışığı parıldayıp döndü, yıldızlar elmas gibi ışıldadı. "Bu şimdiye kadarki en güzel gece!" dedi Tobin, ponpon şapkası zıplayarak.

Penguenler izlerken kutup ışığı daha da parlaklaştı. Gökyüzünü yeşil, pembe ve mor kurdelelerle boyadı. Bütün koloni bir arada durdu, sıcacık ve mutlu. Pip içinde bir parıltı hissetti. "Soru sormak beni buraya getirdi," dedi. Mabel başını salladı. "Merak bir armağandır, küçüğüm. Harika sürprizlere kapı açar."

Penguenler ışıkların dansını izleyerek geç saatlere kadar dışarıda kaldılar. Gökyüzünü işaret edip kendi sorularını sordular. "Neden yeşil?" "Nereden geliyor?" Pip bütün cevapları bilmiyordu ama birlikte öğrenebileceklerini biliyordu. "Öğrenebiliriz!" dedi. Koloni sevinçle bağırdı. Öğrenmek bir macera gibi hissettiriyordu.

O geceden sonra Pip'in teleskobu buzun kenarında kaldı. Her akşam penguenler sırayla yıldızlara baktılar. Ayı, gezegenleri ve bazen de kutup ışığını gördüler. Pip onlara kardan ve buzdan kendi teleskoplarını nasıl yapacaklarını öğretti. Tobin de bir tane yaptı, üstünde yeşil bir şapka vardı. Koloni, soruların ve merakın yeri oldu.

Pip yukarı bakarken mavi atkısı esintiyle dalgalandı. Gökyüzünde hâlâ birçok gizem olduğunu biliyordu. Ama her sorunun harika bir şeye doğru bir adım olduğunu da biliyordu. "Sırada ne keşfedeceğiz?" diye sordu Mabel'e. Gülümsedi. "Her ne olursa, birlikte keşfedeceğiz."

Penguenler merakın bir anahtar gibi olduğunu öğrendiler. Dünyanın harikalarına kapı açar. Pip'in teleskobu onlara en küçük penguenin bile büyük bir keşif yapabileceğini gösterdi. Ve her gece gözleri ve kalpleri açık bir şekilde yukarı baktılar. Yıldızlar ve kutup ışığı onlara öğrenmenin hiç bitmeyen bir macera olduğunu hatırlattı.

